

עפ"א 897/07/14 - דניאל נעים, נגד מועצה מקומית מיתר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

04 נובמבר 2014

עפ"א 897-07-14 נעים נ' מועצה מקומית מיתר

בפני: כב' הנשיא יוסף אלון
המערער
נגד
המשיבה
דניאל נעים
מועצה מקומית מיתר

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד יוסף ברד

ב"כ המשיבה עו"ד יעקב רביבו

פסק דין

המערער הועמד לדין בבית משפט השלום בבאר שבע בכתב אישום בו יוחסה לו עבירה של בנייה שלא כחוק בניגוד לסעיפים 145 (א), 204 (א) ו-208 לחוק התו"ב.

על פי הנתען בכתב האישום המערער בנה את ביתו על מגרש במיתר ובגדר האבן ההיקפית של הבית הוא בנה שער נוסף שלא נכלל בהיתר הבנייה.

נשלחו לו התראות בעניין זה מהרשות המקומית כבר בינואר 2009, גם בשנת 2011 וגם בשנת 2012.

הוא השלים את בניית הבית ועבר להתגורר בו לא יאחר משנת 2009 על אף זאת הוא לא פנה לבקש טופס 4 אלא במחצית 2012.

הרשות המקומית הבהירה לו כי הטופס לא יונפק כל עוד לא יסיר מחדל בניית השער שבנה שלא כחוק, המערער בעקבות כך סתם את השער שבנה, הונפק לו טופס 4, אולם מספר ימים לאחר מכן, הוא פרץ פעם נוספת את אותו השער, שלא כדין, שלא כחוק ושלא על פי ההיתר.

המערער כפר בבית משפט השלום במיוחד לו.

טענתו העיקרית הייתה כי המדובר בעניין פעוט שבא בגדרם של זוטי דברים כמובנה של טענת הגנה זו בסעיף 34 יז לחוק העונשין.

הוא גם טען כי כל עוד לא הוצא לו טופס 4, הוא גם לא ביצע למעשה עבירה, זאת הואיל ועד להוצאת הטופס האמור,

עמוד 1

מדובר באתר שעדיין בהליכי בנייה.

בית משפט השלום דחה טענותיו אלה, הרשיע אותו במיחוס לו, ובגזר הדין מיום 22.5.14 הטיל עליו קנס בסכום 3,000 ₪.

בפני ערעורו של המערער על ההרשעה ולחלופין על גזר הדין.

ב"כ המערער בהודעת ערעור מפורטת ומנומקת כדבעי שב על טענת זוטי הדברים.

לטענתו, טענה זו מתעצמת נוכח כך שבסופם של דברים בשנת 2014 הוצא לו היתר בנייה גם לשער נשוא האישום.

לאחר עיון בפסק דינו המנומק, המפורט, דבר דבור על אופניו, של כב' השופט י. דינו בבית המשפט קמא, איני מוצא מקום לטענת זוטי הדברים, וזאת בראש ובראשונה מהנימוקים המפורטים הקבועים בהכרעת הדין.

אכן המדובר בפריצת ובניית שער בחומה היקפית ולא בתוספת בנייה רבת היקף.

אולם, מדובר באופן מפורש בעבירת בנייה.

מתוך המוצגים שהוגשו לבית משפט קמא, ובהם צילומי השער שבנדון, נראה בבירור כי המערער פתח לו שער בנוי אבן לתלפיות, מהוקצע ועשוי בטוב טעם.

המדובר בעבודת בנייה לכל ענין ודבר, בחזותו החיצונית של המבנה שבנה, מבלי שקיבל היתר לכך.

אין המדובר כל עיקר בזוטי דברים.

"זוטי דברים" נועדו לאותם סיטואציות הדומות רעיונית לדבר הנקרא בלשון חז"ל "שאינו שווה פרוטה".

השאלה אם מעשה שלא כדין נותר בגדרי זוטי הדברים אמורה להיבחן בהתאם לסוג העבירה המיוחסת לנאשם.

כשמדובר בעבירות בניגוד לחוק התכנון והבנייה, שתכליתן החיוניות שבהקפדה רבה ביותר על מראית הרחוב ורשות הרבים, גם שער, גם חלון, גם פתח וגם שינוי מחומר בנייה - כל אלה מהווים עבירות בנייה שאינטרס הציבור הוא למונעם, ובמידה ולא הצליח מניעתם להעמיד את מבצעי המעשים לדין.

תמים דעים אני עם כב' השופט י. דינו כי השער נשוא האישום דנן איננו בגדר "זוטי דברים" בהתייחס לעבירת הבנייה שבוצעה על ידי המערער.

טענתו הנוספת של ב"כ המערער כי כל עוד לא הוצא "טופס 4" לא יכולות להתבצע עבירות בנייה, טענה זו טוב לה שלא תיטען משנטענה.

עבירת בנייה מתבצעת מעצם ביצוע העבודה, כהגדרתה בחוק התו"ב, מבלי היתר.

כשם שלא ניתן לומר שפלוני הבונה ללא היתר בניין מגורים, אין לראות במעשה זה עבירת בנייה כל עוד לא קיבל טופס 4, כך אין ניתן לטעון טענה זו לגבי ביצוע עבודת בנייה מסוימת ללא היתר, גם כשמדובר בעבודה חלקית ומצומצמת

בהיקפה.

העובדה שהמערער בסופו של דבר, ולאחר ביצוע העבירה והשימוש הממושך במבנה שאותו חלק ממנו נבנה ללא היתר, קיבל (בשנת 2014) היתר בנייה גם לשער - אין בה כמובן כדי לשלול או לגרוע מאחריותו בפלילים לבנייה שביצע כמפורט לעיל.

אשר על כן, אני מחליט לדחות את הערעור על הכרעת דין.

אשר לערעור על גזר הדין, לא מצאתי מקום לשנות מהעונש כפי שנגזר.

מדובר במקרה דנן במי שהתמיד בשימור מעשה עבירת הבנייה לאורך שנים, על אף התראות חוזרות ונשנות.

הוא אמנם סתם את השער כשהבין בשנת 2012 כי בלעדי זאת לא יקבל טופס 4.

אולם, ימים ספורים לאחר שקיבל טופס 4, שב וביצע את עבירת הבנייה של פריצת השער.

נסיבות אלה כמובן מחמירות את ההתייחסות הנדרשת למעשה.

מאידך גיסא, בסופו של דבר בשנת 2014 החליטה רשות התכנון להתיר בדיעבד את מעשה העבירה של פריצת השער ובנייתו ומטבע הדברים שבכך יש נימוק לקולא.

מוצא אני כי במכלול הנסיבות גזר הדין כפי שנגזר נמצא מאוזן, ראוי ושקול כדבעי.

סוף דבר, מכל הנימוקים שפורטו לעיל, אני דוחה הערעור על כל חלקיו.

ניתנה והודעה היום י"א חשוון תשע"ה, 04/11/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון , נשיא

הוקלדעלידישולמיתאברהם